

ZÁPIS z 30. jednání

Výboru pro IT a Smart City ZHMP konaného dne 15. 2. 2022 v 16.00 hod.

Videokonference

Přítomni: Mgr. Ing. Jaromír Beránek, Pavel Zelenka, Mgr. Zuzana Böhmová, Mgr. Pavel Dobeš, Bc. Jiří Koudelka, Ing. Jiří Kubíček, Radomír Nepil, Ing. Ivan Pilný, Mgr. Zdeněk Zajíček

Omluveni: Mgr. Radek Vondra

Nepřítomni: Ing. Cyril Klepek,

Tajemník: Ing. Renata Tomanová

Hosté: Mgr. Marta Dufková, ředitelka odboru VEZ MHMP, Mgr. Iva Šimková, vedoucí oddělení centralizovaného zadávání a správy pojištění odboru VEZ MHMP, Ing. Richard Hartmann, externista, Benedikt Kotmel (OICT), Josef Šplíchal (OICT), Bára Soukupová (OVO)

Jednání řídil: Mgr. Ing. Jaromír Beránek, předseda Výboru pro IT a Smart City ZHMP

Program:

Bod	Věc
1.	Úvod
2.	Systém centrálních sdružených nákupů
3.	Informace o činnosti datové platformy Golemio během pandemie a výhled na další období
4.	Různé

K jednotlivým bodům programu:

1. Úvod

Usnášeníschopnost Výboru:

Jednání bylo zahájeno za přítomnosti 6 členů Výboru z 11 celkem, Výbor je usnášeníschopný. Další členové se připojili v průběhu jednání.

Volba ověřovatele zápisu: Ověřovatelem zápisu byl zvolen jednomyslně Pavel Zelenka.

Předseda Výboru J. Beránek přivítal přítomné na 30. jednání Výboru a představil plánovaný program.

Schválení programu jednání: program byl schválen jednomyslně.

P. Dobeš se připojil v 16:08

J. Beránek: úvodem představil genezi myšlenky systému centrálních sdružených nákupů, která vznikla již v r. 2011. Systém by měl posloužit pro efektivnější nákupy, pro konsolidaci informací z jednotlivých magistrátních odborů, příspěvkových organizací, v budoucnosti i městských částí (týká se to

typizovaných položek, např. pořizování školního nábytku, kancelářského papíru, drogistického zboží nebo i výpočetní techniky). V zahraničí, např. v Norsku si veřejná správa a samospráva vytváří sdílený katalog vysoutěžených produktů, aktualizovaný 1x ročně, ze kterých si pak úředník může vybrat položky a nemusí je soutěžit. Zkušenosti s tímto systémem u nás již mají města Ostrava, Plzeňský kraj a Kraj Vysočina. V Ostravě již dokážou prostřednictvím systému nakupovat potraviny pro městské stravovací provozy.

Materiál, který členové Výboru předem obdrželi, prošel Komisí pro ICT a v nejbližších týdnech půjde do Rady HMP. V návaznosti by se měla vypsát zakázka na dodavatele služeb. Na podzim by se měl spustit pilotní provoz a od r. 2023 by následoval plný provoz.

J. Beránek předal slovo ředitelce Mgr. Dufkové a Mgr. Šimkové z odboru VEZ a požádal je o doplnění.

2. Systém centrálních sdružených nákupů

M. Dufková: Tisk do Rady R-42241 připravil odbor VEZ ve spolupráci s odborem OIC, protože bylo rozhodnuto, že veškeré aplikace se budou realizovat veřejnými zakázkami z odboru OIC. Proto se materiál projednává také na této platformě, než bude předložen Radě a Zastupitelstvu. Předpokládaná hodnota 55 mil. Kč je navýšena o rozvoj na částku 61 mil. Kč bez DPH, ale může se v procesu lišit.

Následně přítomné seznámila detailně s materiálem do Rady.

Informace doplnila I. Šimková příkladem centrálního nákupu v Ostravě. (16:25 – 16:45)

Diskuse:

I. Pilný: Děkuji za slovo. Zkušenosti s centrálním systémem nákupu za mého působení na Ministerstvu financí jsou tristní. Drobný požadavek je obtížné centralizovat, aby se to vyplatilo dodavateli. Pokud je komodita složitější, tak je velmi těžké se dohodnout na specifikaci. Příklad – služební automobily: trvalo to přes rok a stejně se to nepovedlo. Pokud není konsensus těch, kteří mají být účastníky centrálního zadávacího systému, tak to nemusí fungovat, protože jejich potřeba je např. natolik specifická, že bude obtížné ji realizovat. Mám o tom pochybnosti z toho důvodu, že na centrální úrovni tento systém selhal. Např. kancelářský papír byl sice levný, ale ne úplně kvalitní.

Otázka: jakým způsobem a do jaké míry byl systém s 269 příspěvkovými organizacemi dostatečně projednán a zda se chtějí tohoto způsobu nákup účastnit?

M. Dufková: Konzultace s příspěvkovými organizacemi (PO) výrazně neproběhla. Nedokážeme je seznámit, jakým způsobem budou do systému přistupovat, protože proces se bude vyvíjet. Co se týče nákladů, dodavatel systému nebude placen paušálně, ale bude odměňován až z realizovaných nákupů. V případě, že se nákupy nebudou realizovat, zadavatel nic neplatí. Bude se dělat analýza, která vyspecifikuje průřezové položky, vhodné pro centrální nákup. Samozřejmě, že vnímám jako problematické velký počet PO, který má hl. m. Praha nejvíce v celé republice, ale součástí by mělo být i informování a proškolení ze strany dodavatele jednotlivých subjektů.

J. Kubíček: Obecně tento materiál vítám, protože by došlo k posílení transparency nákupů příspěvkovým organizacím. Jednotný portál je dobrý jak pro dodavatele, tak i pro veřejnou kontrolu nákupů. Nelíbí se mi, že je vše spojeno dohromady. Vnímám několik různých částí. Za prvé analýza se dělí na dvě části, jedna se týká stávajících nákupů, potřeb, logistiky, druhá je procesní analýza, jak to probíhá, jak implementovat. A pak tu jsou dvě dodávky služeb, jedna je provoz nákupního portálu, druhá je samotná administrace nákupů. Nedomnívám se, že když toto bude realizovat jeden subjekt, že získáme to nejlepší řešení. Z materiálu není úplně jasné, co kdo má dělat, i samotný odhad ceny je dle počtu PO podivný. Vzal se záznam o ceně z Ostravy, který se vydělil počtem jejich organizací a vynásobil počtem pražských PO. Počet organizací nemá žádný vliv na cenu. Na cenu má vliv např. počet nabízených položek v e-shopu nebo počet zakázek. Dokument předpokládá 100 zakázek ročně, tedy 500 zakázek za 5 let, v rámci 50 milionů se jedná o 100 tisíc za jednu zakázku, což je číslo poměrně vysoké.

Centrální nákup státu v letech 2014-2018 vůbec nefungoval, NKÚ to velmi kritizoval. Nyní je vidět pokrok, jsou tam smlouvy pro územně správní celky, jak se zapojit, jsou tam soutěže na automobily,

notebooky, ale záleží na technické specifikaci položek. Např. je tam možnost pouze tří variant notebooků, což není použitelné. Nicméně, může to být dobrý zdroj inspirace, jak to dělají, v čem mají problémy apod.

Ze záznamu o ceně z Ostravy jsem zjistil, že jedním ze soutěžících je firma Tender Systems, která provozuje nástroj pro zadávání veřejných zakázek Tender Arena. Ptám se, zda je zaručeno, že Tender Systems, jako případný provozovatel portálu, nebude mít v průběhu soutěže přístup k informacím o dané soutěži, čímž by byl zvýhodněn v pozici soutěžitele.

V dokumentu se předpokládá, že někdo bude plnit e-shop obrázky, což je jak z minulého století. Očekával bych, že metadata včetně obrázků zajistí přímo dodavatel do systému a nebude se to muset administrovat ručně.

V materiálu se předpokládá, že dojde k analýze nakupovaných komodit, zmapování provozně-technických podmínek apod., což by mělo projít napříč příspěvkovými organizacemi. Nedovedu si představit, že když to neumí magistrát, že externí dodavatel dokáže v rámci analýzy komunikaci s 269 subjekty.

V analýze není ani to, že by dodavatel měl do systému nahrávat dodací a záruční listy, reklamace apod., není řečeno, jak dlouho se bude čekat na agregaci poptávek, tudíž se domnívám, že analýze by se měl věnovat větší čas a pozornost a pak teprve soutěžit konkrétní nástroj a zároveň i konkrétního administrátora. Obávám se, že se bude jednat o klasický webový portál některého ze zde uvedených dodavatelů, že budeme platit implementaci a rozvoj jejich webového nástroje, který Praha nebude vlastnit a že po 5 letech nám systém vypnou. Protože se pravděpodobně nejedná o open source, který bychom si po 5 letech mohli provozovat sami. To mně přijde škoda při těch nákladech v částce 50 milionů korun.

J. Beránek: Musím s vámi souhlasit, že pro Prahu, při její velikosti, by slušelo opatřit si nějaký opensourcový nástroj, který bychom mohli využívat bez omezení i nadále.

M. Dufková: Musím zopakovat, že zavádění neplatíme, ani neplatíme v měsíčních částkách, neplatíme paušál, platíme až když je obchod realizován, dodavatel získává procento z realizace. Takže odměna je až na konci, nikoliv na začátku procesu. Nelze říct, že systém bude drahý, když až do doby funkčnosti systému nás nebude nic stát. V loňském roce jsme začali slučovat profily zadavatelů a všechny PO mají jednotný profil zadavatele, shodný s naším profilem. Tzn. z jejich profilů jsme schopni agregovat jejich průřezové položky. PO mají povinnost zadávat veškeré zakázky prostřednictvím profilu zadavatele, včetně zakázek malého rozsahu, tj. od 150 tis. výše. Co se týká toho, že Tender Systems shodou provozuje náš profil zadavatele, tak k tomu říkám, že v současnosti je u nás 7 certifikovaných dodavatelů. Musí mít akreditaci ze strany Ministerstva pro místní rozvoj, musí splňovat veškeré parametry vyhlášek a nemohou čerpat informace s předstihem z profilů zadavatele. Rovněž nehrozí, že by došlo ke střetu zájmů, anebo že byl někdo ve výhodě, oproti ostatním dodavatelům. Podmínky k veřejné zakázce vložíme na profile zadavatele až ve chvíli, kdy jsou zveřejněny ve Věstníku veřejných zakázek. Nad rámec sděluji, že Tender Systems provozuje náš profil zadavatele, ale tato společnost vyhrála i VŘ na provozování Věstníku VZ. Ale nemyslím si, že je to pro ně nějaká výhoda.

I. Šimková: Představila stanovení předpokládané hodnoty podle zákona o zadávání veřejných zakázek - detailně viz Příloha č.1 k důvodové zprávě.

Z. Böhmová: Projekt vítám a určitě je důležité věnovat pozornost výběru dodavatele. Souhlasím s názorem J. Kubíčka, abychom měli aplikaci vlastní a abychom uměli systém administrovat sami. V porovnání s Plzní a údajů z loňského roku, kde byly zakázky v předpokládané hodnotě 2,5 mld. korun, byla celková úspora 7 600 mil. Kč. Plzeň má již 12 let vlastní PO, která systém provozuje od stavebních zakázek až po nemocnice a celkově má 17 zaměstnanců. To by mohl mít i magistrát. Bude možné v budoucnosti do systému zapojit i městské části, budou-li mít zájem?

M. Dufková: My jsme hluboce personálně podhodnoceni. Centralizované zadávání děláme ve čtyřech lidech. Za těchto podmínek nemůžeme provozovat takový velký systém jako v Plzni. V Plzni zaměstnávají dodavatelsky i advokátní kanceláře, takže to nedělají jen vlastními silami. V tomto tisku

pro Radu máme požadavek posílit náš odbor VEZ o 4-6 zaměstnanců. V současnosti nemáme zkušenosti, jak celý systém správně administrovat a potřebujeme se spolehnout na pomoc dodavatele. V budoucnosti máme ambice se celý proces naučit s navýšeným počtem zaměstnanců. Rovněž nevylučuji, že v budoucnosti se podaří mít vlastní aplikaci, prozatím je tisk do Rady koncipován tak, že aplikace se zajistí subdodavatelsky a máme na to 5 let, abychom si ji dobře naučili.

B. Kotmel: Mám rovněž zkušenost s centrálními nákupy na Ministerstvu financí. Jde o velmi složitý proces a ke každé komoditě se přistupuje úplně jinak. Negativně vnímám, že se s příspěvkovými organizacemi o tomto nediskutovalo, že se šlo direktivní cestou. Zpětně bych se jich ptal, s čím potřebují PO v oblasti nákupu pomoc, aby nakupovali efektivněji. Psát veřejné zakázky a zároveň mít k tomu ještě komoditní znalost je velmi těžké a lidé s těmito vědomostmi se shánějí těžko. Smysl centrálního nákupu vnímám poněkud protichůdně při jeho realizaci. Chcete provádět jednotkové nákupy nebo mít kontrolu nad nákupem, anebo zlepšovat tento proces? Podstatné je personální obsazení. Ministerstvo financí mělo také podstav (4 zaměstnance), centrální nákup aut se tam vyhodnocoval ne 1 rok, jak zmínil p. Pilný, ale 3 roky. Nákup nakonec proběhl za cca 400 mil. korun, odhadovaná úspora se pohybovala řádově v desítkách milionů, ale těžko se to vyhodnocuje.

My jsme se tenkrát inspirovali v Rakousku, jejichž agentura měla 170 zaměstnanců, která radí jak nakupovat. Záleží na komoditách. Něco jiného je radit, jak nakupovat papír a tužky oproti nákupům IT nebo aut (např. u aut to mělo za následek dokonce vychýlení trhu). Je velmi těžké napsat specifikaci, aby se nevyřazovali nějakí dodavatelé, řeší se velmi mnoho detailů.

Obecně bych změnil to, že PO jsou povinovány něco reportovat a nakupovat. Spíše bych to vedl k myšlence zavést službu, která organizacím pomůže, jak lépe nakupovat. Konkrétně nabrat cca 30 lidí, kteří budou dělat nákupy pro Prahu a pomůžou se zakázkami pod 5 mld. Personální zabezpečení je nejdůležitější. A když ušetříme např. 1% na nákupech, tak už tím personál zaplatíme.

J. Beránek: S tím souhlasím. Pochybnosti je třeba předem vyjasnit a např. úlohu rozdělit na nějaké komponenty a postupovat po částech, neřešit všechny agendy dohromady.

P. Dobeš: Není potřeba zpochybňovat nástroj jako takový. Vhodnější by bylo jít cestou nějakých balíčků nebo skupin, které se budou do systému postupně zapojovat.

Moje otázka směřuje k cílům projektu. V materiálu mi chybí detailnější kvantifikace a v čem nyní kontrola nákupu u PO není dobrá?

M. Dufková: Komunikace je důležitá, ale s 269 PO je velmi obtížná. I když jsme postupovali konstruktivně a s návodem, ani tak se nám nedařilo v průběhu 4 měsíců získat informace. Stejně obtížné je v našich podmínkách navýšit personální obsazení odboru. Za těchto podmínek se musíme pokusit projekt takto zavést bez větších nákladů, anebo změnit parametry a odložit ho, anebo projekt zavádět vůbec nebudeme.

J. Koudelka: Projekt se mi líbí, i když chápu výhrady, které tu byly předneseny a měly by se zohlednit. Chybí mi tu někdo, kdo zodpovídá za technickou část návrhu. A také mi tady chybí někdo z politické reprezentace, který by dané řešení vysvětlil.

V materiálových podkladech mi chybí návrh smlouvy. Konkrétně termíny realizace. Protože vyvinout softwarový nástroj pro Prahu bude trvat déle než nasazení řešení, které je už přichystané. Jak jsou termíny navržené?

Mám pochybnosti, že se dodavateli projekt vyplatí, pokud se bude realizovat málo nákupů, jestliže nepřesvědčí PO, aby se do systému zapojily. Po 5 letech, pokud se neprodlouží smlouva a nebudeme mít od dodavatele know-how, projekt skončí. Nemyslím si, že dodavatel bude chtít své know-how předat. Tudiž se dostaneme opět do vendor lock-in situace. Větší smysl mi dává oddělit dodávku nástroje, ke kterému bude mít Praha vlastnická práva, zdrojové kódy a možnost ho dále rozvíjet, když to nebude open source a oddělit ho od analýz a procesování jednotlivých zakázek. Do takové soutěže se může přihlásit jen firma, která má know-how v obou oblastech, což je asi Tender Systems, anebo kdo má znalost v zakázkách a najde si na software subdodavatele. Domnívám se, že pro Prahu to není dlouhodobě funkční řešení. Otázka je, kdo by dodávku takového nástroje řídil?

J. Beránek: Rýsuje se nám tu soubor hlavních námětů a připomínek, co by se mělo změnit. Jednak detailnější vstupní analýza, diskuse s potenciálními zákazníky, kteří ten systém budou využívat a nějaký garant kvality, který dohlédne na parametry, aby to pro úřad bylo přínosné nejen do budoucna z hlediska nákladů, ale aby byly kontrolovatelné i SLA dokumenty, které standardně u VZ sledujeme.

Z. Zajíček: Omlouvám se za pozdní připojení, slyšel jsem jen část diskuse. Navážu na kolegu Koudelku. Pregnantně z mého pohledu pojmenoval veškerá rizika, která jsou spojená se všemi variantami, do kterých se město může pustit, ať už to město bude dělat dodavatelsky nebo samo, tak aby se nedostalo do otevřené nebo skryté vendor lock-in situace. Mám zkušenost a obavu, že i když si město vyvíjí aplikaci samo nebo i prostřednictvím své vlastní zřízené organizace, tak se dostává do vnitřního vendor lock-inu. Lidé mohou odejít z úřadu a nebude nikdo, kdo by know-how udržel. To stejné hrozí i u jednoho dodavatele, na kterého se při vývoji spolehnu, kupuji si jen dočasná práva a po jejich uplynutí, žádná nedržím. Držení zdrojových kódů situaci nevyřeší.

Mám pocit, že obecně zadávání VZ a zde sdružený nákup je vlastní veřejnému sektoru. Komodity nakupují všichni veřejní zadavatelé, tzn. že nástrojů na trhu je více než jeden, a tudíž existuje přirozená konkurence. Vždy se objeví názor, aby existoval jen jeden takový systém, a před tímto názorem varuji. Stát nemá mít jednu spisovou službu, jeden ekonomický systém, a proto stát, ani město nemá mít jeden systém pro nakupování komodit. Právě proto, aby se nedostal do područí pouze jednoho dodavatele, na kterém bude závislý.

Stojí proto za zvážení, aby město vypsalo soutěž na koncesi k poskytování tohoto systému, a tato koncese může být udělena více než jednomu subjektu. Město pak může používat dva až tři takové nástroje. Dodavatelé pak budou odměňováni podle objemu provedených transakcí. Tato myšlenka není sice typická pro českou veřejnou správu, ale mohlo by to být dostatečně motivační a bude mezi nimi konkurence. V rámci takového systému pak budou začleněny všechny městské organizace, včetně organizačních složek. Je to možná revoluční námět, ale varuji před vnitřním i vnějším vendor lock-inem, pokud se spolehne pouze na jednoho dodavatele.

M. Dufková: Nejsem si jistá, že jsem to správně pochopila. Do vendor lock-inu se dostaneme vždy, pokud ten systém nebudeme vlastnit. Alternativou je možnost si systém koupit, abychom si ho sami provozovali. Nevím, do jaké míry by byl odbor OIC MHMP schopen provoz zabezpečit, včetně rozvoje systému, anebo zda by to uměl Operátor ICT, tím lépe, nemám znalost tohoto prostředí. Mohu hovořit jen o části samotné realizace zadávacích řízení a tam se do žádného vendor lock-inu nedostaneme, protože tam budou dodavatelé vzešlých z různých veřejných zakázek dle komodit. Ano, v případě jednoho dodavatele o vendor lock-in půjde. Smyslem této zakázky je získat jednoho dodavatele systému. Co se týče vnitřních zaměstnanců, kteří se naučí systém administrovat a pak odejdou se svým know-how jinam, tak to se všeobecně děje.

J. Koudelka: Jako p. Zajíček jsem měl na mysli samotný nástroj na správu centralizovaného nákupu, který si na 5 let objednáme a poté ho vlastnit nebudeme. Problém vendor lock-inu spatřuji v tom, že se na tuto službu „zamkneme“, naučíme 269 PO se systémem pracovat a ony po 5 letech sdělí, že už jiný nástroj nechtějí. Proto se domnívám, že je lepší poskytnout investice do vývoje nástroje, ať už by ho vyvíjel jakýkoliv dodavatel, tak aby byl poté v našem vlastnictví. Samozřejmě, že i toto je riziko. Variantu, kterou zmínil p. Zajíček je zajímavá, ale nedovedu si představit, jakým způsobem by si PO mezi těmi třemi nástroji vybíraly, přestože riziko vendor lock-inu by asi bylo nulové.

B. Kotmel: Domnívám se, že diskuse se otočila nesprávným směrem k informačnímu systému, když neznáme výši investice, včetně počtu zaměstnanců, místo toho, abychom se bavili o centrálním nákupu, co má zajišťovat a kolik do toho Praha chce investovat. To by mělo být až navazující řešení. Zároveň bych varoval, aby město poptávalo nový systém. Je to velmi složité. S tímto názorem p. Koudelky nesouhlasím.

Z. Zajíček: Opravdu je otázka, co chceme přes centrální nákup dělat? Zdá má město skutečně tu potřebu ho mít a jestli budou úspory v jednotlivých komoditách reálné? Ohledně vlastního

informačního systému se domnívám, že i takový software je dnes komodita. Ty systémy existují, vlastní je vícero dodavatelů a nikdy bych nedoporučoval, aby se město pustilo do vývoje vlastní aplikace. Ve většině případů to nebude lepší než to, co na trhu je. Kromě toho by bylo složitější ho měnit ať už z důvodu změny legislativy, nebo z důvodů technologických možností. Tady je jednodušší si vybrat z toho, co již existuje. Jediným rizikem je závislost na jednom dodavateli, a proto navrhuji, aby nebyl jen jeden systém pro Prahu a její PO. Samozřejmě i to může mít svá úskalí z hlediska uživatelského, ale nikoliv tak podstatná. Možná stojí za úvahu vyzkoušet si aplikace a pak se rozhodovat dál. Upřesňuji, že systém nemůže být různý v rámci odborů, to nedává logiku.

J. Beránek: Zatím nemám pocit, že bychom se přiblížili k nějakému závěru. Chci se zeptat paní ředitelky, do kdy potřebuje stanovisko Výboru, aby to případně neblokovalo další jednání v Zastupitelstvu.

M. Dufková: Z dnešního jednání mám pocit, že si nerozumíme koncepčně. Jsou zvažovány různé názory na varianty postupů, zda by mělo existovat více systémů vedle sebe a potom vybrat ten správný, anebo bychom měli nejdříve začít komunikací s příspěvkovými organizacemi, anebo začít navyšováním počtu zaměstnanců, těch správných myšlenek zaznělo hodně. Některé lze sloučit, ale některé jdou proti sobě.

Samozřejmě by se mi líbilo mít více dodavatelů jednoho systému. Problém je v tom, že zadavatel nemůže zahájit na stejný předmět zadávacího řízení více zakázek. Znamenalo by to zahájit jedno zadávací řízení a poptávat více modelů. Pak bychom je nechali zřejmě v nějakém zkušebním provozu vedle sebe běžet a pak bychom se rozhodli, který z těch modelů je vhodnější. Pak se nám samozřejmě může stát, že jedné PO se bude více líbit jeden, druhé PO jiný model, pak do diskuse vstoupí městské organizace, případně i městské části.

Tady se zřejmě jednotného závazného výsledku dnes nedobereme. Vnímám to tak, že se budeme muset vrátit na začátek a stanovit si, který z těch konceptů je nejvhodnější. Otázkou je, zda se nám příště na této platformě podaří vybrané koncepční řešení obhájit.

Když nebude shoda, že máme s tímto konceptem postupovat, tak mi připadá bezpředmětné ho dále prosazovat. Dnes asi žádné stanovisko nepřijmete. Jestliže se domluvíme, že centrální nákup chceme, a předložíme variantu, i když ta bude vykazovat jistá rizika, tak se můžeme domluvit na další diskusi na vašem příštím jednání. Pokusíme se tisk dopracovat, musíme se poradit s informatikou. Vnímám to jako informaci, že prosazení tohoto tisku v daleko širším plénu na Zastupitelstvu bude mnohem náročnější.

J. Beránek: Pokud se shodneme a jestliže obdržíme dodatečné podklady, je možné se o tom pobavit ještě příště. Výbor se schází jednou za měsíc, 9 dnů před jednáním Zastupitelstva.

P. Zelenka: Domnívám se, že se tu řeší několik oddělených oblastí problémů. Jedna je uživatelská a tam máme velkou nejistotu, zda se budou chtít PO do systému vůbec začlenit. To vnímám jako obrovské riziko. Pak je tu technické řešení – vlastní řešení nebo nákup služby. Myslím si, že tu zaznělo mnoho podnětů a že to na Výboru nevyřešíme, přestože všichni diskutující měli snahu dobrat se co nejlepšího výsledku. Pokud se to nepovede, vyhodíme velké peníze, anebo ochromíme chod organizací. Pro řešení by měla existovat užší odborná pracovní skupina, která by průřezově sjednala širší konsensus. Protlačit nyní tento tisk na Zastupitelstvu mi připadá riskantní.

J. Beránek: Vnímám to podobně. Můžeme zorganizovat separátní setkání i s p. primátorem.

I. Pilný: Postrádám absenci politického zadání, co vlastně projektujeme?

Službu pro příspěvkové organizace a městské části, anebo je primárním akcentem nějaká úspora a v jakých komoditách apod. Než budeme dělat pracovní skupinu, měla by zaznít shoda nad tím, co chceme dosáhnout? Nesmíme zapomenout na to, že když máme nějaký produkt, musíme mít i zákazníky, tzn. měl by tu existovat konsensus od potenciálních zákazníků, tj. příspěvkových organizací a dalších. Tento materiál dávat na Zastupitelstvo je bezpředmětný. Bude se tam mnohonásobně opakovat to, co jsme tu slyšeli. Jsme v jakési prováděcí fázi, ale jsme v ní příliš brzo. Další věc je počet zaměstnanců.

J. Beránek: Dovolím si oponovat p. Pilnému. Myslím si, že politické zadání tu je. Sám v něm trochu postrádám více proklientský přístup, že město chce aktivně poskytovat servis 269 PO. Nicméně zjednodušení logistiky a hledání úspory, je jednoznačně popsán v cílech tohoto projektu. Ohledně počtu zaměstnanců vnímám obavu paní ředitelky, kolik času a úsilí bude stát systém zavést.

S ohledem na to, že nejsme nyní schopni přijmout jednoznačné usnesení, ve spolupráci s paní ředitelkou Dufkovou navrhnu další postup, jak bychom se měli sejít. Nechám to na vás, členy Výboru, zda budete mít čas se tomu věnovat dále a pokusím se najít termín pro další navazující schůzku a další diskusi.

M. Dufková: Snažili jsme se zadat zadávací řízení formou koncese, ale koncese nepřichází v úvahu, protože není dostatek přenosu podnikatelského rizika na dodavatele. Součástí materiálu je i stanovisko Advokátní kanceláře KAROLAS Legal od paní JUDr. Karo, která sedí v rozkladové komisi pro oblast ochrany hospodářské soutěže a významné tržní síly ÚOHS a zrovna koncesemi se zabývá. Můžeme se domluvit na dalším postupu, jak lépe postupovat a projekt lépe koncepčně uchopit. Velmi děkuji.

3. Informace o činnosti datové platformy Golemio během pandemie a výhled na další období, prezentuje B. Kotmel (OICT), detailně viz prezentace.

B. Kotmel: Rád bych prezentoval, co se nám v datové platformě Golemio od mé poslední prezentace před 2 a půl lety podařilo.

Na této platformě realizujeme integraci dat a jejich vizualizaci z různých oblastí:

- Doprava – Waze data, dopravní detektory, FCD data
- MHD – zpoždění MHD, PID Lítačka, jízdní řády
- Covid-19 a očkování – veškerá data UZIS a MZCR
- Sociální služby – analýza duplicit přihlašování
- Odpadové hospodářství – sensorika, polohy kontejnerů
- Bydlení – Airbnb, Booking.om, Sreality
- Cyklodoprava – data z mobilních aplikací, cyklosenzory
- Pěší doprava – analytika počtu lidí
- Projektové řízení
- Energetika – smart metering

Zpracováváme pro MHMP více jak 100 aktivně používaných dashboardů, spolupracujeme na více než 90 projektech v rámci konzultace, máme cca 500 uživatelů open API.

Klíčové projekty během covidové pandemie (tisíce uživatelů denně, reporting, simulace, analýzy):

- Covid.praha.eu
- Ockovani.praha.eu
- Očkovací kalkulačka
- Očkovací reporting
- Covid reporting

Výhodou vlastního řešení (in-house týmu) zvláště v covidové době byla rychlost, kreativita, agilita, škálování.

Diskuse:

I. Pilný: Děkuji za prezentaci a skvěle odvedenou práci. Jestli se něco podařilo za tohle funkční období, tak to je právě Golemio. Je tam obrovský posun proti tomu, jak to začínalo.

J. Kubíček: Je to velmi povedený projekt Operátora, chválím.

B. Kotmel: projekt není postaven tak, aby se dal postavit do jiných měst, to by bylo příliš náročné. Jde o princip kvalitnější dokumentace, zdrojové kódy a abychom byli plně transparentní.

Z. Zajíček: Děkuji za prezentaci. Aby nedošlo k mýlce, co má a nemá mít město.

Byl jsem u toho, kdy se před 20 lety zřídila první městská organizace IMIP, která začala sbírat data. Nedá se to samozřejmě srovnávat s tím, co nyní umí s daty udělat Golemio, a to i v reálném čase. Nezpochybňuji to, že sběr dat má dělat město a že na to má tuto organizaci, zejména pro strategické rozhodování v době pandemie. Já jsem mluvil o vývoji aplikací, která znamenají zpracovávání určitých procesů, za které zodpovídá veřejná správa. Zde pochybuji. Spolupráce se soukromým sektorem je důležitá a bylo by dobré najít modus takové spolupráce, aby byla chuť soukromého sektoru vyvíjet aplikace pro stát a veřejnou správu a nezůstávali nám pouze izolovaní dodavatelé, což vede ke kolapsu. Tam vnímám správnou konkurenci.

Rovněž za mě pochvala, je to obrovský pokrok kupředu. Tady vůbec nepochybuji o tom, že data má držet město a má si dělat svoje vlastní analýzy a případné otevřené formáty pro napojení třetích stran pro další využití.

B. Kotmel: Děkuji, vážím si toho. Dodám, že datová platforma je software, aplikační set, který si vyvíjíme sami. Na začátku nás od toho mnoho lidí zrazovalo, že to sami nezvládneme.

R. Nepil: Je to velký kus odvedené práce. Děkuji.

4. Různé: Nikdo se nepřihlásil.

J. Beránek: Děkuji všem účastníkům, kteří se dnes připojili.

Jednání začalo v 16:05 a skončilo v 18:20h.

Z. Zajíček se připojil v 17:00

R. Nepil se připojil v 17:12

Seznam příloh: 1. Prezentace o činnosti datové platformy Golemio během pandemie a výhled na další období
(Materiál do Rady k systému centrálních sdružených nákupů není určen ke zveřejnění).

Mgr. Ing. Jaromír Beránek
Předseda Výboru pro IT a Smart City ZHMP

Zapsala: Ing. Renata Tomanová, tajemnice Výboru
Ověřil: Ing. Pavel Zelenka